

СПОРАЗУМЕНИЕ

относно международни стандарти за хуманно ловуване с канапи между
Европейската общност, Канада и Руската федерация

ЕВРОПАЙСКАТА ОБЩНОСТ,

ПРАВИТЕЛСТВОТО НА КАНАДА

И

ПРАВИТЕЛСТВО НА РУСКАТА ФЕДЕРАЦИЯ,

страни по настоящото споразумение („Страните”),

КАТО НАПОМНЯТ сериозността на ангажираността си по отношение на развитието на международните стандарти за хуманно ловуване с канапи, които се основават на научни изследвания, както и емпирични и практически доказателства;

КАТО ОЩЕ ВЕДНЪЖ ПОТВЪРЖДАВАТ, че всяка страна, в съответствие Хартата на Организацията на обединените нации и принципите на международното право, има суверенно право да експлоатира собствените си ресурси в съответствие със своята политика по отношение на околната среда и развитието, и че всяка страна отговаря за запазване на биологичното многообразие и за устойчивото използване на своите биологични ресурси;

КАТО ПРИЕМАТ, че устойчивото използване на дивите животни в полза на човека се осъществява при зачитане на принципите на Световната стратегия за запазване на природата, Световната комисия по околната среда и развитието и Конференцията на Организацията на обединените нации по околната среда и развитието;

КАТО ОТБЕЛЯЗВАТ ангажираността на държавите-членки на Международния съюз за опазването на природата и природните ресурси (МСЗППР), по време на 18-тото му общо събрание, в резолюция 18.25, за елиминиране, колкото е възможно по-бързо на използването на нехуманни капани;

КАТО ПРИЗНАВАТ, че процесът на разработване на международни стандарти за хуманно ловуване с канапи на бозайници, започнат от Международната организация по стандартизация (ISO), през 1987 г., все още не е завършен;

КАТО ПРИЗНАВАТ, че първоначалната цел на международните технологични стандарти е, *inter alia*, подобряване на комуникацията и съдействие за развитие на търговията;

КАТО ПРИЗНАВАТ, че значителните изследвания, извършени в частност в Канада, Съединените американски щати, Руската федерация и Европейската

общност, ориентирани към преминаване към по-хуманни, практически методи на ловуване;

КАТО ПОДЧЕРТАВАТ значителната работа, извършена от работната група за развитието на международни стандарти за ловуване с капани, съставена от експерти от Канада, Съединените американски щати, Руската федерация и Европейската общност;

КАТО ОЦЕНЯВАТ, че въпреки отсъствието на международни хуманни стандарти за ловуване, някои юрисдикции са следвали различни подходи като са въвели законодателство за подобряване на методите за ловуване с капани и състоянието на дивите животни; и

КАТО ПРИЕМАТ, че международните конституционни и институционални правила на всяка страна по Споразумението определят главният орган под негова юрисдикция, който да прилага хуманните стандарти за ловуване,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

Член 1

Дефиниции

По смисъла на настоящото споразумение:

„Капани” означават инструменти за убиване, както и механични конструкции за залавяне на животни.

„Методи на ловуване” означават капани и условията за използването им (залагане) (т.е. животни за отстрел, залагане на капани, примамки, стръв и естествените природни условия.)

„Хуманните методи за ловуване с капани” означава капаните, сертифицирани от компетентните институции, които са в съответствие с хуманните стандарти за ловуване с капани („стандартите” се съдържат в приложение I към настоящото споразумение) и се използват съгласно условията за залагане, определени от производителите.

Член 2

Цели

Целите на настоящото споразумение са:

- а) установяване на стандарти за хуманни методи за ловуване с капани;
- б) подобряване на комуникацията и сътрудничеството между страните по Споразумението за прилагане и развитие на тези стандарти; и

в) съдействие за развитие на търговията между страните по Споразумението.

Член 3

Обхват

Настоящото споразумение се прилага по отношение на методите за ловуване с капани и сертифициране на капни за залавяне на земни и земноводни бозайници, изброени в приложение I :

- а) за целите на управление на дивите животни, включително контрол върху вредителите;
- б) добиване на кожи (с или без козина) или месо; и
- в) залавянето на бозайници с цел тяхното запазване.

Член 4

Задължения, произтичащи от други международни споразумения

1. Нищо в настоящото споразумение не засяга правата и задълженията на тези страни по Споразумението, които са членки на Световната търговска организация (СТО), съгласно Маракешкото споразумение за създаване на световна търговска организация.
2. За страните по Споразумението, които не са членки на СТО, нищо в настоящото споразумение не засяга техните права и задължения съгласно двустранните споразумения между страните по Споразумението, изброени в приложение II.

Член 5

Съществуващи мерки

Която и да е страна може да продължи действието на забраната за използване на нейната територия на капани, които са били забранени за използване към датата на влизане в сила на настоящото споразумение.

Член 6

Международно сътрудничество

Без да се накърнява член 9, страните се споразумяват:

- а) да си сътрудничат, пряко или чрез компетентните международни организации, по отношение на въпроси от взаимен интерес, свързани с настоящото споразумение; и

б) да развиват и разширяват многостранното сътрудничество в областта на методите за хуманно ловуване с капани въз основа на взаимната изгода и желание за насърчаване на търговията.

Член 7

Поемане на задължения от страните по Споразумението

Всяка страна по Споразумението предприема необходимите стъпки, в съответствие с графика, представен в приложение I, за да осигури съответните нейни компетентни органи:

- а) да установят подходящи процеси за сертифициране на капани в съответствие със стандартите;
- б) да осигурят методите на ловуване с капани, които се прилагат на съответните територии, да бъдат съгласно изискванията на стандартите;
- в) да забранят използването на капани, които не са сертифицирани в съответствие със стандартите¹; и
- г) да изискват производителите да идентифицират сертифицираните капани и да осигурят инструкции за тяхното подходящо залагане, безопасно функциониране и поддръжка.

Член 8

Прилагане на стандартите

При прилагането на стандартите, всички компетентни органи на страните по Споразумението трябва да положат максимални усилия, за да осигурят:

- а) съществуване на съответните процеси за:
 - (i) даване или отнемане на разрешение за използване на капани, и
 - (ii) прилагане на законодателството относно методите за хуманно ловуване с капани;
- б) обучение на ловците за хуманно, безопасно и ефективно използване на методите за ловуване с капани, включително нови методи, когато те бъдат разработени; и
- в) насоките за тестване, както са определени в приложение I, които да се вземат под внимание, когато се определят местните процеси на сертифициране.

⁽¹⁾ Страните по Споразумението изразяват съгласието си, че член 7 не пречи на лицата да конструират и използват капани, при условие че такива капани съответстват на конструкциите, утвърдени от съответния компетентен орган.

Член 9

Развитие на стандартите в момента

Страните:

- а) съдействат за осъществяването и насърчават проучванията, насочени към развитието на стандартите; и
- б) правят преоценка и осъвременяват приложение I, за първи път три години след влизането в сила на настоящото споразумение, като използват по-специално резултатите от изследванията, съгласно буква а).

Член 10

Дерогации

1. Дерогации от поетите задължения съгласно член 7 могат да се предоставят от компетентния орган, като всеки случай се разглежда самостоятелно, при условие че те не се прилагат по начин, който би опорочил целите на Споразумението, за което и да е от следните:

- а) в интереса на общественото здраве и сигурност;
- б) за защитата на публичната и частната собственост;
- в) за изследването, образованието, заселването, възстановяването, отглеждането или защитата на фауната и флората; и
- г) за използването на традиционните дървени капани, което е съществено за поддържане на културното наследство на местните общности.

2. Дерогациите, предоставени съгласно параграф 1, трябва да бъдат съпроводени с описание на причините и условията в писмена форма.

3. Страните по Споразумението се задължават да информират Съвместния управителен съвет в писмена форма за дерогациите, предоставени съгласно параграф 1, а също така в писмена форма за причините и условията, съгласно параграф 2.

Член 11

Нотифициране и обмен на информация

1. Страните са задължени редовно да обменят информация относно всички въпроси, свързани с прилагането от тяхна страна на настоящото споразумение. Те взаимно се информират за напредъка на работата във връзка с оценката на капаните, която се извършва съгласно графика, определен в приложение I, за свързаните проучвания и сертифицирани капани.

2. Страните по Споразумението взаимно се нотифицират за компетентните органи, които отговарят за прилагането на настоящото споразумение.

Член 12

Взаимно признаване

1. Страна по Споразумението може да даде разрешение за ползване на нейна територия на капани, сертифицирани от друга страна по Споразумението. Всеки отказ трябва да бъде обоснован в писмена форма.

2. Всяка страна по Споразумението признава като еквивалентни ловните методи на която и да е друга страна по Споразумението, ако ловните методи на другата страна по Споразумението съответстват на стандартите.

Член 13

Търговия с кожи и кожени изделия между страните по Споразумението

1. Без да се накърняват член 12 и параграф 2 от настоящия член и съответните разпоредби на Конвенцията за международната търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (КМТЗВДФФ), подписана във Вашингтон на 3 март 1973 г., нито една страна по Споразумението не може да наложи ограничителни търговски мерки за кожи и кожени изделия с произход от друга страна по Споразумението.

2. В момента на внос на нейната митническа територия, страна по Споразумението може да изисква сертификат за произход, който:

а) удостоверява, че тези кожи или кожи, вложени в производство на вносни изделия, са получени от животни, които са заловени или отгледани на територията на някоя от страните по Споразумението; и

б) включва позоваване на документацията за произход, издадена от компетентните органи.

Член 14

Съвместен управителен съвет

1. Страните по Споразумението създават Съвместен управителен съвет („Съветът”), който се състои от представители на страните по Споразумението. Съветът разглежда всички въпроси, свързани с настоящото споразумение.

2. Съветът ще се среща в срок до 12 месеца от датата на влизането в сила на настоящото споразумение. Съветът след това ще се среща периодично или по искане на която и да е от страните по Споразумението. Съветът може също да разглежда въпроси между срещите си чрез размяна на кореспонденция. Съветът приема свой процедурен правилник на първата си среща.

3. Решенията на Съвета се вземат с консенсус.
4. Съветът може, от време на време, да създава *ad hoc* научни и технически експертни работни групи, за да направи препоръки на Съвета относно:
 - а) всякакви научни и технически въпроси;
 - б) въпроси за тълкуване, както са предложени от страните по Споразумението; и
 - в) препоръки за решаване на разногласия.
5. Съветът може да предложи на страните по Споразумението изменения на настоящото споразумение, като взема под внимание, когато е необходимо, съответните препоръки на експертите от работните групи.

Член 15

Уреждане на спорове

1. Страните по Споразумението полагат усилия да постигнат чрез преговори взаимно приемливо решение на всеки въпрос, който може да се отрази на прилагането на настоящото споразумение. Когато съответните страни по Споразумението не могат да разрешат своите разногласия Съвета се свиква по искане на една от страните по Споразумението, за обсъждане и вземане на решение. Съветът, в процеса на разглеждане на въпроса, може да създаде, ако е целесъобразно, *ad hoc* научна и/или техническа работна група в съответствие с член 144 от настоящото споразумение
2. Ако Съветът не може да реши спора в срок от 90 дни по искане на ищеца се създава Арбитражен орган в съответствие с приложение III.
3. Арбитражният орган може да постанови решение, по отношение на какъвто и да е спор относно тълкуването и прилагането от страната, срещу която е отправена жалбата в контекста на Споразумението.
4. Арбитражният орган не трябва да превишава компетенциите си, съгласувани между страните и няма да постановява решения извън обхвата, предвиден в настоящия член.
5. Настоящият член е приложим *mutatis mutandis* по отношение на казуси, когато има повече от една страна ищец или ответник.

Член 16

Присъединяване

Всяка страна може да се присъедини към настоящото споразумение, съгласно условията, които се договорят между тази страна и страните по Споразумението.

Член 17

Заключителни разпоредби

1. Приложенията са неразделна част от настоящото споразумение.
2. Настоящото споразумение влиза в сила 60 дни, считано от датата на депозиране на последния инструмент за ратификация, сключване или приемане, в съответствие с правилата, приложими за всяка от страните по Споразумението
3. Настоящото споразумение не е прилага самостоятелно. Всяка страна по Споразумението прилага поетите от нея ангажменти и задължения, които произтичат от настоящото споразумение в съответствие със своите вътрешни процедури.
4. Изменения на настоящото споразумение могат по всяко време да бъдат предложени от Съвета от която и да е от страните по Споразумението. Всяко изменение, за което са се споразумели страните по Споразумението, влиза в сила в деня, следващ депозирането на последния инструмент за ратификация, сключване или приемане на съгласуваните изменения в съответствие с правилата, приложими за всяка страна по Споразумението.
5. Страна по Споразумението може да се оттегли от него като даде шест месечно писмено предизвестие за това. В такъв случай, освобождаването от задълженията по настоящото споразумение на оттеглящата се страна става в момента на изтичане на срока на предизвестieto.
6. Настоящото споразумение е съставено на датски, нидерландски, английски, финландски, френски, немски, гръцки, италиански, португалски, испански, шведски и руски език, като всички текстове са еднакво автентични. Настоящото споразумение се депозира в архивите на Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз, който изпраща заверено копие от него на всяка една от страните по Споразумението.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЧАСТ I: СТАНДАРТИТЕ

1. ЦЕЛИ, ПРИНЦИПИ И ОБЩИ КОНСТАТАЦИИ ОТНОСНО СТАНДАРТИТЕ

1.1. Цели

Целта на стандартите е да осигурят достатъчно добро състояние на животните, преследвани от ловците и в допълнение да подобри това състояние.

1.2. Принципи

1.2.1. При оценката на това дали един метод на ловуване с капани е хуманен или не, трябва да бъде направена оценка на състоянието на животното за отстрел.

1.2.2. Принципът, прилаган при вземане на решение дали един ловен метод е хуманен, се състои в това дали този метод съответства на базисните изискванията в раздели 2 и 3.

1.2.3. При определянето на стандартите се приема, че капаните трябва да бъдат селективни, ефективни и да отговарят на съответните изисквания на всяка страна по Споразумението за безопасността на човека.

1.3. Общи констатации

1.3.1. Доброто състояние на животните е видно от степента, в която те се справят лесно или трудно с естествената среда и степента, в която не успяват да се приспособят към нея. Тъй като животните използват различни начини, за да се справят с обкръжаващата среда, е необходимо да се използват различни по обхват мерки за оценка на тяхното здравословно състояние.

Показателите за здравословното състояние на животните за отстрел включват показатели за тяхното психологическо състояние, нараняване и поведение. Тъй като някои от тези показатели не са изучени за редица животински видове, са необходими по-нататъшни научни изследвания за определяне на нивата, съгласно тези стандарти.

Тъй като доброто състояние може да бъде в различни граници, терминът „хуманно” се използва само за тези методи за ловуване с капани, при които доброто състояние на животните се поддържа на задоволително равнище, въпреки че се смята, че при някои положения, при използване на капани за убиване, има кратък период от време, когато състоянието на животното може да е влошено.

1.3.2. Нивата, определени в стандартите за сертифициране на капаните включват:

- а) за клопки: нивото на показателите, извън които здравословното състояние на животните се счита за влошено; и
- б) за капни за убиване: продължителността на състоянието на безсъзнание и безчувственост и поддържането на това състояние до настъпване на смъртта на животното.

1.3.3. Въпреки че методите за ловуване с капани трябва да съответстват на изискванията по раздели 2.4 и 3.4., следва да се обърне внимание и да продължи подобряването на проектирането и залагането на капани, по-специално по отношение на:

- а) подобряването на доброто състояние на животните, заловени чрез клопки през периода на задържането;
- б) незабавното изпадане в безсъзнание и безчувственост на животните, попаднали в капани за убиване; и
- в) минимизирането на залавянето на животните, за които не са били заложени капани.

2. ИЗИСКВАНИЯ ОТНОСНО МЕТОДИТЕ ЗА ЗАЛАВЯНЕ НА ЖИВОТНИ

2.1. Определение

„Методите за ловуване чрез залавяне” се наричат капаните за залавяне на животни (клопките, проектирани и заложени с намерение не да убиват заловените животни, а да ограничат техните движения до такава степен, че човек да може да осъществи директен контакт с тях.

2.2. Параметри

2.2.1. Когато се прави оценка, дали един или друг метод за ловуване чрез залавяне отговаря на тези стандарти, трябва да бъде оценено здравословното състояние на заловеното животно.

2.2.2. Параметрите трябва да включват показатели, характеризиращи поведението на животните и нараняванията, изброени в точки 2.3.1. и 2.3.2.

2.2.3. Трябва да бъде оценена степента, в която има съответствие на тези параметри.

2.3. Показатели

2.3.1. Поведенческите показатели, които са определени за показатели за лошото здравословно състояние на заловените диви животни са:

- а) самоухапване, което води до тежко нараняване (самонараняване);
- б) прекомерна неподвижност и липса на реакция.

2.3.2. Нараняванията, признати като показатели на лошо здравословно състояние на заловените диви животни са:

- а) фрактура;
- б) луксация (изкълчване) на става близо до китката или глезена;
- в) скъсване на сухожилие или лигамент;
- г) сериозна абразия на надкостницата;
- д) масивен външен кръвоизлив или вътрешен кръвоизлив;
- е) сериозно дегенериране на скелетен мускул;

- ж) исхемия на крайник;
- з) фрактура на постоянен зъб при засягане на пулпа;
- и) очно нараняване, включително разкъсване на роговицата;
- й) нараняване на гръбначния стълб;
- к) сериозно нараняване на вътрешен орган;
- л) дегенерация на миокарда;
- м) ампутация;
- н) смърт.

2.4. Прагове

Методите за ловуване с капани чрез залавяне на животни отговарят на стандартите, когато:

- а) броят на представителите от един и същ животински вид, обект на отстрел за които се набират данни, трябва да бъде поне 20; и
- б) поне 80% от тези животни не демонстрират нито един от показателите, изброени в точки 2.3.1. и 2.3.2.

3. ИЗИСКВАНИЯ ОТНОСНО МЕТОДИТЕ ЗА УБИВАНЕ НА ЖИВОТНИ

3.1. Определение

„Ловни методи за убиване” означават капани, проектирани и заложили с намерение да бъдат убити животните за отстрел от определен животински вид.

3.2. Параметри

3.2.1. Времето на изпадане в безсъзнание и безчувственост, постигнато при прилагане на техника за убиване, трябва да бъде определено и поддържането на това състояние трябва да бъде проверявано до настъпването на смъртта (т.е. докато ударите на сърцето необратимо са спрели).

3.2.2. Състоянието на безсъзнание и състоянието на безчувственост трябва да се наблюдават чрез проверка на рефлексите (корнеален и палпебрален рефлекс) или чрез всеки друг научно доказан подходящ заместващ параметър¹.

3.3. Показатели за време

Времева граница за загуба на корнеален и палпебрален рефлекс	Животински вид
45 секунди	<i>Mustela erminea</i>
120 секунди	<i>Martes Americana Martes zibellina Martes martes</i>
300 секунди(*)	Всички други животински видове, изброени в точка 4.1.

(*) Комисията ще оценява времевата граница след изтичане на три години съгласно

¹ В случаите, когато са необходими по-нататъшни тестове, за да се определи дали ловният метод отговаря на стандартите, могат да бъдат извършени допълнителни изследвания - електроенцефалограма (EEG), визуална реакция (VER) и звукова реакция (SER).

член 9, буква б), когато данните обосновават такова действие, за да адаптира изискването за времева граница по отношение на всеки животински вид поотделно, с оглед да намали времето от 300 секунди до 180 секунди и да определи приемлива приложима времева рамка.

3.4. Прагове

Един ловен метод за убиване отговаря на стандартите, ако:

- а) броят на представителите от един и същ животински вид, определен за отстрел, от които се събират данни, да бъде поне 12; и
- б) поне 80% от тези животни са в състояние на безсъзнание и безчувственост в рамките на определения периода от време и остават в това състояние до настъпване на смъртта.

ЧАСТ II: СПИСЪК НА ЖИВОТИНСКИТЕ ВИДОВЕ И ГРАФИК ЗА ПРИЛАГАНЕ

4. СПИСЪК НА ВИДОВЕТЕ ЖИВОТНИ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 3 ОТ СПОРАЗУМЕНИЕТО И ГРАФИК ЗА ПРИЛАГАНЕ

4.1. Списък на животинските видове

Стандартите се прилагат по отношение на следните животински видове:

Възприето наименование	Животински вид
Койот	<i>Canis latrans</i>
Вълк	<i>Canis Lupus</i>
Бобър (от Северна Америка)	<i>Castor canadensis</i>
Бобър (от Европа)	<i>Castor fiber</i>
Американски рис	<i>Felix rufus</i>
Видра (от Северна Америка)	<i>Lutra canadensis</i>
Видра (от Европа)	<i>Lutra lutra</i>
Рис (от Северна Америка)	<i>Lynx canadensis</i>
Рис (от Европа)	<i>Lynx lynx</i>
Бялка	<i>Martes americana</i>
<i>Fisher</i>	<i>Martes pennanti</i>
Самур	<i>Martes zibellina</i>
Златка	<i>Martes martes</i>
Язовец, борсук (от Европа)	<i>Meles meles</i>
Ермин	<i>Mustela erminea</i>
Ракун	<i>Nyctereutes procyonoides</i>
Ондатра	<i>Ondatra zibethicus</i>
Миеща мечка	<i>Procyon lotor</i>
Язовец (от Северна Америка)	<i>Taxidea taxus</i>
Други животински видове ще бъдат включени, ако е необходимо	

Други животински видове ще бъдат включени в бъдеще, ако е необходимо

4.2. График за изпълнение

4.2.1. Съгласно член 7 от Споразумението, методите за ловуване с капани трябва да се изпробват, за да се установи дали съответстват на тези стандарти и

да бъдат сертифицирани като такива от компетентните органи в страните по Споразумението, в рамките на:

- а) за методите за ловуване с капани чрез залавяне, от три до пет години след влизането в сила на Споразумението, в зависимост от приоритетите за тестване и наличието на съоръжение за тестване; и
- б) за ловните методи за убиване на животни, до пет години след влизането в сила на Споразумението.

4.2.2. В съответствие с член 7 от Споразумението, в срок от три години след края на периодите съгласно точка 4.2.1, използването на капани, които не са сертифицирани в съответствие с тези стандарти, трябва да бъдат забранени от съответните компетентни органи в страните по Споразумението.

4.2.3. Когато компетентният орган определи, че резултатите от тестването на капаните не съответстват на сертификата на капаните за специфични животински видове или при специфични условия на околната среда, компетентният орган може да разреши използването на капаните временно, докато продължат проучванията за идентифициране на капани за заместване. Компетентният орган впоследствие ще предизвести всички страни по Споразумението за капаните, сертифицирани за времена употреба и за статуса на изследователската програма.

ЧАСТ III: НАСОКИ

5. НАСОКИТЕ ЗА ИЗПРОБВАНЕ НА КАПНИТЕ И ПРОУЧВАНЕ НА РАЗВИТИЕТО НА МЕТОДИТЕ ЗА ЛОВУВАНЕ С КАПАНИ

За осигуряване на точност и надеждност и демонстриране на факта, че методите на ловуване изпълняват изискванията, определени в стандартите, изследванията за тестване на тези ловни методи ще следват общите принципи на добрите експериментални практики.

В случай, че процедурите за тестване са установени в рамките на ISO - Международната организация по стандартите, и че такива процедури са съотносими към оценката за съответствие на ловните методи на някои или всички изисквания на стандартите, когато е необходимо ще се използват процедурите на ISO.

5.1. Общи насоки

5.1.1. Тестовите се извършват в съответствие с подробните изследователските протоколи.

5.1.2. Функционирането на механизмите на капаните трябва да се тестват.

5.1.3. Тестването на капаните в полеви условия трябва да се извърши в частност за оценка на селективността. Този тест може също така да се използва за събиране на данни за ефективността на залавянето и сигурността на лицето, което използва капаните.

5.1.4. Капаните за залавяне на животни трябва да бъдат тествани комплексно, в частност, за да се оценят поведението и физиологичните параметри на

животните. Капаните за убиване трябва да бъдат тествани комплексно, в частност за установяване на състояние на безсъзнание.

5.1.5. При полевите тестове капаните трябва да бъдат проверявани всекидневно.

5.1.6. Ефективността на капаните за убиване на животни по отношение на приваждане на животното на прицел в състояние на безсъзнание и смърт, трябва да се тества върху животни в съзнание и в състояние на мобилност, при прилагане на лабораторни методи или в съчетание с полеви измервания. Трябва да бъде оценена възможността на капана да порази животното на прицел на жизненоважни места.

5.1.7. В процеса на тестване процедурите могат да се променят с цел да се осигури най-ефективната оценка на капаните, които подлежат на тестване.

5.1.8. Капаните не трябва да представляват прекомерна опасност за оператора при нормална употреба.

5.1.9. Ако е необходимо, когато се тестват капаните, трябва да бъдат проверени по-широк обхват от мерки. Полевите тестове трябва да включват проучвания на въздействието на залагането на капани както върху животните на прицел, така и върху животните, които не са на прицел.

5.2. Проучвателна ситуация

5.2.1. Капанът трябва да бъде заложен и използван съгласно инструкциите на производителите или други инструкции как това да бъде направено.

5.2.2. За комплексно тестване следва да се използва съчетание, което да осигури подходяща среда за животните от вида на прицел, за да могат да се движат свободно, да се крият и да показват нормално поведение. Трябва да бъде възможно да бъдат залагани капани и да се наблюдават животните на прицел. Капанът трябва да бъде заложен по начин, който позволява да се правят видеозаписи и звукозаписи по време на целия период на ловуване.

5.2.3. Местата за полево тестване трябва да бъдат подбрани, така че да са представителни за местата, които се използват на практика. Тъй като селективността на капана и всякакви възможни неблагоприятни ефекти на капана върху животинските видове, които не са на прицел, са важни причини за полево тестване, може да се окаже необходимо местата за полеви тестове да бъдат избрани в различна естествена среда, където могат да се срещнат животински видове, които не са на прицел. Трябва да се направят снимки на всеки капан и неговото залагане и естествената среда. Идентификационният номер на капана трябва да бъде част от фотографския запис преди и след удара на поразяване.

5.3. Проучвателен персонал

5.3.1. Изследователският персонал трябва да бъде с подходяща квалификация и обучение.

5.3.2. В изследователския персонал трябва да има поне едно лице с опит в използването на капани, което може да лови животните, обект на тестовете и поне едно лице с опит в методите на оценка на здравословното състояние на животните при капаните за залавяне на животни (клопки) и опит в методите за оценка на състояние на безсъзнание при тестване на капаните за убиване на животни. Например оценката на поведенческите реакции по отношение на ловуването и на враждебността трябва в частност да бъде направена от обучено лице, което е запознато с интерпретирането на такива данни.

5.4. Животни, които се използват при тестването на капани

5.4.1 Животните, подложени на комплексно тестване, трябва да бъдат в добро здравословно състояние и представителни по отношение на тези животни, които вероятно биха били заловени сред дивата природа. Използваните животни не трябва преди това да са били обект на ловуване с капана, който се тества.

5.4.2. Преди тестването на капаните, животните трябва да бъдат настанени в подходящи условия и да им се осигури достатъчно количество храна и вода. Животните не трябва да пребивават в условия и по начин, който ще им причини лошо здравословно състояние.

5.4.3. Животните трябва да се аклиматизират към терена за тестване преди началото на теста.

5.5. Наблюдения

5.5.1. Поведение

5.5.1.1. Поведенческите наблюдения трябва да бъдат направени от обучено лице, особено по отношение на познанията за характера (етологията) на животинския вид.

5.5.1.2. Враждебността може да бъде оценена чрез лов на животното при лесно познаваема ситуация, след което животното да стане обект на ловуване в определената ситуация и да се оцени неговото поведение.

5.5.1.3. Трябва да се обърне внимание на разграничаването на реакциите по отношение на допълнителни стимули от реакциите по отношение на капана или ситуацията.

5.5.2. Физиология

5.5.2.1. На някои животни преди тестването трябва да се поставят телеметрични записващи устройства (например за записване на сърдечния ритъм, дишането). Това трябва да се направи много преди ловуването, за да може животното да се успокои след поставянето на записващото устройство.

5.5.2.2. Трябва да бъдат предприети всички предпазни мерки за ограничаване на недостатъчните или предубедените наблюдения и параметри, особено тези, които се дължат на човешка намеса при вземане на проби.

5.5.2.3. Вземането на биологични проби (например кръв, урина, слюнка), трябва да бъде направено по време, свързано с ловуването, като се оценяват и компонентите на параметрите, които зависят от времето за вземане на пробите. Преди ловното събитие трябва да бъдат събрани базови контролни данни от животни в добро състояние, които са на друго място и за различни дейности. Трябва да бъдат събрани и реферативни данни след екстремни симулации (например предизвикателен тест с адренокортикотрофин хормон).

5.5.2.4. Всички биологични проби трябва да бъдат вземани и съхранявани в съответствие с най-добрите примери за гарантиране запазването им преди анализите.

5.5.2.5. Аналитичните методи, които се използват, трябва да бъдат потвърдени.

5.5.2.6. При капаните за убиване, неврологичните прегледи за проследяване на рефлексите (като изпитване на болка или състояние на очите), в съчетание с

измервания - електроенцефалограма (ЕКГ), визуална реакция и звукова реакция, трябва да се извършват от експерт с оглед осигуряване на съответната информация относно съзнанието на животното и ефективността на техниката за убиване.

5.5.2.7. Когато животните са в безсъзнание или са безчувствени в рамките на времето, описано в протокола за теста, те трябва да бъдат убити по хуманен начин.

5.5.3. Наранявания и патология

5.5.3.1. Всяко животно, подложено на тестване, трябва внимателно да бъде прегледано, за да се оцени всяко получено от него нараняване. За потвърждаване на възможни фрактури трябва да бъдат извършени радиографски прегледи.

5.5.3.2. Трябва да бъде направен последващ подробен патологичен преглед на мъртвите животни. Прегледът след смъртта трябва да се извърши от опитен ветеринар в съответствие с приетите ветеринарни практики.

5.5.3.3. Ако е необходимо, засегнатите органи или/и области трябва да бъдат проверени макроскопично и хистологично.

5.6. Доклад

5.6.1. Докладът от изследването (проучвателният доклад) трябва да съдържа цялата релевантна информация относно подготовката на експеримента, материалите, и методите и резултатите, по-специално:

- а) техническото описание на конструкцията на капана, включително конструкционния материал;
- б) инструкциите за употреба от производителя;
- в) описанието на тестовата ситуация;
- г) метеорологичните условия, в частност температурата и дълбочината на снега;
- д) персоналът във връзка с тестването;
- е) броят на животните и капаните при теста;
- ж) общият брой на заловените животни, които са предмет на отстрел, и животните, които не са били предмет на отстрел от всеки вид, както и тяхното относително изобилие в този район, изразено като „рядко срещани се”, „обичайно срещани се” или „в изобилие срещани се”;
- з) селективността;
- и) подробностите относно всякакви доказателства, че капаните са били активирани и са наранили животно, което не е било заловено;
- й) поведенческите наблюдения;
- к) стойността на всеки измерен психологически параметър и прилаганата методология;
- л) описанието на нараняванията и прегледите след смъртта на животните;
- м) времето на загуба на съзнание и чувствителността; и
- н) статистическият анализ.

ЧАСТ IV: ИЗСЛЕДВАНИЯ (НАУЧНО-ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКА ДЕЙНОСТ)

6. НАУЧНО-ИЗСЛЕДОВАТЕЛСКИ ПРОГРАМИ ЗА ПОДОБРЯВАНЕ НА

ОБХВАТА НА СТАНДАРТИТЕ

При тестването на системите от капани трябва да бъдат оценени подходящ обхват от измервания за здравословното състояние на животните, които за били обект на ловуване. Докато такива измервания, в частност допълнителни поведенчески и физиологични измервания, не са били разработени и използвани за различни животински видове, тяхното използване при настоящите стандарти за разглежданите животински видове, трябва да бъде проверено чрез научни изследвания, проведени, за определянето на основните равнища, обхвати на реактивност и други съответни измервания.

6.1. Цели

Научните изследвания, насърчавани от страните по Споразумението в съответствие с член 9 трябва в частност да имат за цел да установят основните линии и реферативните данни, необходими за поставяне на границите на допълнителните параметри или за оценка на връзката на други измервания на здравословното състояние, които не са включени в настоящия обхват на раздел 2.3 на тези стандарти, включително поредица от поведенчески и физиологични показатели.

6.2. Изследователски програми за специфични животински видове

За подобряване на научните знания в областта на оценката на състоянието на животните, обект на ловуване, всяка страна по Споразумението насърчава по-нататъшните научни изследвания на видовете, изброени в следващата таблица, които да бъдат извършени в определената времева рамка след влизането в сила на Споразумението.

Животински вид	Отговорна страна	Срок
<i>Ondatra zibethicus</i>	Европейска общност	3 години
<i>Roscyon lotor</i>	Канада	3 години
<i>Martes zibellina</i>	Русия	3 години

6.3. Изучаване на специфични измервания

6.3.1. Параметрите, които трябва да бъдат изследвани трябва, в частност, да включват:

- а) поведенческите реакции след залавянето, включително вокализация, изключителна паника, забавяне до връщането към нормално поведение след освобождаването от капана и състоянието на апатия. При тестването на състоянието на апатия, трябва да бъде оценена степента на избягване или устойчивост към непосредствен подход при преживяната преди това ловна ситуация; и
- б) психологическите параметри, включително сърдечен ритъм или аритмия и биохимичните параметри (изследвания на кръв, урина или слюнка) подходящи за видовете, включително концентрация на глюкокортикоиди, концентрация на пролактин, креатинова кинеза, лектатна дехидрогенеза (и възможно изоензим 5) и нивата на бета-ендорфин (ако съществуват проби).

6.3.2. Силата на реакцията на физиологичните параметри ще се отнася до основните и екстремни нива и времето на зависимост.

6.3.3. Базово ниво означава количеството, концентрацията или степента на тази физиологическа променлива, когато животното не е обезпокоявано от условията на средата. За физиологичните променливи, които се променят за секунди или минути, това базово равнище трябва да се отнася до определена дейност, например при лежане, стоене, вървене, или тичане и скачане. Екстремните нива означават близки до максималните или минималните нива за такива животни. Физиологичните реакции, които се изброяват по-горе, е вероятно да се демонстрират от всички бозайници, но точните базови и екстремни нива и начините на промяна между тези стойности, трябва да бъдат определени поотделно за всеки животински вид, който се тества.

6.3.4. Аспектите на измерванията на физиологичните реакции, които определят лошо здравословно състояние се отнасят до това дали измереното ниво е много отдалечено като стойност от нормалното ниво и дали продължителността на това променено ниво е значителна.

6.4. Мониторинг на научно-изследователските програми

Съветът ще наблюдава и координира изследванията, насърчавани от страните по Споразумението, в съответствие с член 9.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

1. Временно Споразумение за търговията и свързаните с търговията въпроси между Европейската общност, Европейската общност за въглища и стомана и Европейската общност за атомна енергия, от една страна, и Руската федерация,

от друга страна, съставено в Брюксел на 17 юли 1995 г., в сила от 1 февруари 1996 г.

2. Споразумение за партньорство и сътрудничество между Европейските общности и техните държави-членки, от една страна, и Руската федерация, от друга страна, подписано в Корфу на 24 юни 1994 г.

3. Споразумение за търговски връзки между Руската федерация и Канада, влязло в сила на 29 декември 1992 г.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

АРБИТРАЖЕН ОРГАН

Член 1

Ищецът трябва да нотифицира Комитета, че желае да отнесе спора до арбитраж в съответствие с член 15 от Споразумението. Нотификацията трябва да включва предмета на арбитража, и по-специално разпоредбите на Споразумението, чието тълкуване или прилагане е предмет на разглеждане.

Член 2

1. Арбитражният орган се състои от трима членове.
2. При споровете между две страни по Споразумението, всяка от спорещите страни определя арбитър. В споровете между повече от две страни по Споразумението, страните с общ интерес избират един общ арбитър съгласно Споразумението. Във всеки от случаите, така определените двама арбитри, определят по взаимно съгласие трети арбитър като председател на Арбитражния орган.
3. Председателят на арбитражния орган не трябва:
 - а) да е гражданин на някоя от страните по спора;
 - б) да бъде свързано лице със страните по спора; и
 - в) да има отношение към спора в друго свое качество.
4. Всяко свободно работно място в Арбитражния орган трябва да бъде запълнено съгласно процедурата, предписана за първоначален избор на членове.

Член 3

Ако в срок от 60 дни от избирането на арбитрите от страните по Споразумението, не е определен председател на Арбитражния орган, всяка страна може да изисква той да бъде определен от председателя на Международния съд.

Член 4

1. Арбитражният орган взема решенията си точно в съответствие с разпоредбите на Споразумението, международното право и стандартните работни задания, както следва:

„Да определи, в светлината на фактите и съответните разпоредби на Споразумението (да се определят съответните разпоредби), дали една страна изпълнява задълженията си в съответствие със Споразумението, и да постанови решение в този смисъл.”

2. Арбитражният орган трябва да е убеден, че жалбата е обоснована от гледна точка на фактите и закона.

Член 5

1. Освен ако страните по спора не се споразумеят за друго, Арбитражният орган трябва да определи свой собствен процедурен правилник.

2. Процедурния правилник на Арбитражния орган трябва да бъде в съответствие с настоящото приложение, обхвата на компетенциите на Арбитражния орган да постановява решения и принципите на процедурната справедливост на международното право и практика.

Член 6

Страните по спора трябва да подпомагат работата на Арбитражния орган, и по-специално като използват всички средства, които имат на свое разположение:

- а) да предоставят всички съотносими документи, информация и помощни средства, предмет на местните юридически и административни изисквания; и
- б) да му предоставят възможност, когато е необходимо, да призовава свидетели или експерти и да приема техните показания.

Член 7

Страните по спора и арбитражите трябва да защитават поверителността на информацията, която получават по време на арбитражното производство.

Член 8

Страните по спора поемат разходите по арбитражното производство, включително и хонорарите на арбитражите и пътните разходи, разходите по превода и секретарските услуги и всички други свързани разходи.

Член 9

Арбитражният орган може да изслушва и определя насрещните икове, които произтичат непосредствено от предмета на спора.

Член 10

Арбитражният орган взема решения както относно процедурата, така и относно предмета на спора чрез мажоритарно гласуване на арбитражите. Резултатите от гласуването не трябва да бъдат обявявани публично.

Член 11

1. Арбитражният орган излиза с решение не по-късно от 180 дни след датата на избиране на председателя.
2. Арбитражния орган може, при единодушно гласуване, да отложи постановяването на решение, ако страните по спора са съгласни с това.

Член 12

1. Определянето и решението на Арбитражния орган трябва да бъде придружено от становище в писмена форма, в което се представят констатациите и причините, на които се основават.
2. Спор относно тълкуването или начина на прилагане на решението на Арбитражния орган може да бъде отправен от която и да е от страните по спора до Арбитражния орган, който е постановил решението.

Член 13

Решението на Арбитражния орган е окончателно и задължително за всички страни по спора и не подлежи на обжалване.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ДЕКЛАРАЦИИ НА СТРАНИТЕ

Декларация на правителството на Канада

**относно ускоряване на периода за прекратяване на използването на
конвенционалните капани за залавяне на животни (клопки) със стоманени
зъби за захващане на краката**

Като зачита целите на Споразумението за стандартите за хуманно ловуване с капани („Споразумението”) и в изпълнение на член 7 от Споразумението, Канада декларира, че:

1. Използването на капани със стоманени зъби за захващане на краката на животните, ще бъдат забранени в Канада при ловуване на следните животински видове, считано от датата на влизане на Споразумението в сила:

Martes Americana
Mustela erminea
Castor canadensis
Ondatra zibethicus
Martes pennanti
Taxidea taxus
Lutra canadensis

2. а) Като се основава на наличните резултатите от вече проведените тестове, използването на капани със стоманени зъби за захващане на краката на животните, ще бъде забранено за останалите канадски животински видове, изброени в приложение I към Споразумението, както следва:

Canis latrans
Felis rufus
Procyon lotor
Canis lupus
Lynx canadensis

б) настоящата забрана влиза в сила не по късно от:

i) края на целия пълен сезон за полево тестване, който започва през м. октомври 1999 г.; или

ii) края на периода, необходим за тестване и прилагане, както е определен в буква в)

в) „Периодът, необходим за тестване и прилагане”, съгласно точка 2, буква б), ii) в продължение на два пълни сезона на полево тестване, плюс една година след края на втория сезон за полево тестване, който започва след окончателното сключване на споразумението от Съвета на Европейския съюз.

г) За Канада сезонът на полевите тестове (съгласно точка 2, буква б), i) и подточка 2(в) започва от 1 октомври до 31 март.

3. Във връзка с точка 2, буква б), настоящата декларация влиза в сила в периода между окончателното сключване на Споразумението от Съвета на Европейския съюз и влизането в сила на Споразумението, докато прилагането

на Споразумението (включително, за по-голяма сигурност, приложените декларации) се прилага в съответствие с условията на Европейската общност.

Декларация на Европейската общност

Европейската общност разбира, че подписването на Споразумението относно стандартите за хуманно ловуване с канани е важна и съществена стъпка към осигуряване на достатъчно ниво на добро здравословно състояние на животните, предмет на ловуване.

Следователно Европейската общност потвърждава, че няма да предприеме каквито и да било мерки за прилагането на Регламент (ЕИО) № 3254/91 на Съвета в продължение на необходимото време за другите страни по Споразумението, за да ратифицират Споразумението, и след ратифицирането, докато Споразумението остава в сила и се прилага в съответствие с неговите разпоредби.